








# 13. PLANLAMA ÖĞRENCİLERİ YAZ EĞİTİM KAMPI

20 ————— 27 TEMMUZ 2025 | PAMUCAK, SELÇUK EFES, İZMİR

## KAMP GÜNLÜĞÜ

	20 Temmuz Pazar	21 Temmuz Pazartesi	22 Temmuz Salı	23 Temmuz Çarşamba	24 Temmuz Perşembe	25 Temmuz Cuma	26 Temmuz Cumartesi	27 Temmuz Pazar
	1. GÜN	2. GÜN	3. GÜN	4. GÜN	5. GÜN	6. GÜN	7. GÜN	8. GÜN
07.30 08.30		Kahvaltı	Kahvaltı	Kahvaltı	Kahvaltı	Kahvaltı	Kahvaltı	Kahvaltı
08.30 10.30	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman	Serbest Zaman
10.30 13.00	 <b>Karşılaşma</b> Kayıt Yerleşme	<b>OTURUM</b> İnsan Hakları ve Demokrasi Av. Akçay Taşçı	<b>ATÖLYE</b> Toplumsal Cinsiyet ve Mekan Fevzi Arslan	<b>ATÖLYE</b> A(r)lık Fanzin Bir Karşı Tasarım Denemesi Duygu Cihaner Ribeiro Esra Çelikoğlu Furkan Türk	<b>ATÖLYE</b> Planlamada Katılım İsıl Akyol Kaçhan	<b>ATÖLYE</b> Kırılmalardan Dirence: Kentler Atölyesi Doğan Dursun	<b>OTURUM</b> Kent Hakkı Mücella Yapıcı Pelin Pınar Giritlioğlu	<b>Kapanış</b> Kamptan Ayrıma 
13.00 14.00	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği	Öğle Yemeği
14.00 15.00	<b>Kamp Tanıtım</b> Bilgilendirme	<b>ATÖLYE</b> Drama Atölyesi "Güç-Mekân" Dilan Erdoğan Emre Biliç Kumru Çiğın Çaltı	<b>OTURUM</b> Efes Kent Tarihi ve Arkeolojisi Ozan Çakmak	<b>ATÖLYE</b> A(r)lık Fanzin Bir Karşı Tasarım Denemesi Duygu Cihaner Ribeiro Esra Çelikoğlu Furkan Türk	<b>ATÖLYE</b> Planlamamın Etiği Ayhan Erdoğan	<b>ATÖLYE</b> Sahada Planlama Ayhan Erdoğan Ayşecan Akış Furkan Türk Zaher Mubuer	<b>ATÖLYE</b> Kolektif Üretim	
15.00 16.00	<b>OTURUM</b> TMMOB & ŞPO Meslek Odası ve Örgütlenme		<b>TEKNİK GEZİ</b> Şirince					
16.00 18.00	<b>ATÖLYE</b> Drama Atölyesi Tanışma		<b>Efes Antik Kenti</b>					
19.00 20.00	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman		Akşam Yemeği ve Serbest Zaman	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman	Akşam Yemeği ve Serbest Zaman
20.00	 <b>KOKTEYL</b> Tanışma	 <b>OYUN</b> Planları Tabusu	<b>Serbest Zaman</b>	<b>AKTİVİTE</b> <b>GECESESİ</b>	<b>SÖYLEŞİ</b> Cemil Tuğay İzmir B. Belediyeye Başkan Filiz Çerçioğlu Serişkan Selçuk Belediyeye Başkanı	<b>ÖĞRENCİ</b> <b>FORUMU</b>	 <b>KOKTEYL</b> Medya	



“Aidiyet, Birlik ve Dayanışma Yaşatır”

*Hür, aydın, umut dolu günlerde yan yana olma dileğiyle...*



## TMMOB Şehir Plancıları Odası Yaz Eğitim Kampı

Planlama Öğrencileri Yaz Eğitim Kampı, TMMOB Şehir Plancıları Odası tarafından planlama öğrencilerinin mesleki gelişimlerini desteklemek, meslek örgütlülüğüne ilişkin farkındalıklarını artırmak ve öğrenciler arasında dayanışma kültürünü güçlendirmek amacıyla düzenlenen bir eğitim ve paylaşım programıdır. Her yıl farklı öğrencileri bir araya getiren kamp, katılımcılara akademik yaşamlarının ötesinde alternatif bir öğrenme ve deneyim alanı sunmaktadır.

Yedi gün süren kamp boyunca öğrenciler; oturumlar, atölyeler, teknik geziler, kolektif üretim çalışmaları ve çeşitli sosyal etkinlikler aracılığıyla hem mesleki hem de kişisel gelişimlerine katkı sağlayan deneyimler edinmektedir. Kamp programı, planlama eğitiminin sınıf ortamında edinilen kuramsal bilgisini güncel toplumsal ve mekânsal meselelerle ilişkilendirmeyi, farklı disiplinlerle etkileşim kurmayı ve eleştirel düşünceyi teşvik etmeyi amaçlamaktadır.

Türkiye'nin farklı üniversitelerinden gelen planlama öğrencilerinin aynı çatı altında bulunduğu Yaz Eğitim Kampı, yalnızca bir eğitim etkinliği olmanın ötesinde; paylaşımın, dayanışmanın ve birlikte üretmenin deneyimlendiği özel bir ortam yaratmaktadır. Katılımcılar arasında kurulan dostluklar ve mesleki bağlar, kamp süresini aşarak uzun yıllar devam eden ilişkilerin temelini oluşturmaktadır.



## 13. Planlama Öğrencileri Yaz Eğitim Kampı

TMMOB Şehir Plancıları Odası tarafından 20–27 Temmuz 2025 tarihleri arasında İzmir'in Selçuk ilçesindeki Pamucak Sahilinde gerçekleştirilen 13. Planlama Öğrencileri Yaz Eğitim Kampı, Türkiye'nin farklı üniversitelerinde Şehir ve Bölge Planlama eğitimi alan 72 öğrencinin katılımıyla düzenlenmiştir. Öğrencilerin yanı sıra akademisyenler, atölye yürütücüleri, davetli konuşmacılar ve Oda emekçilerinin katkılarıyla gerçekleşen kamp süresince planlama disiplininin güncel tartışma alanlarına ilişkin çok sayıda etkinlik gerçekleştirilmiştir. Sunumlar, söyleşiler, atölyeler, teknik geziler ve interaktif çalışmalar aracılığıyla katılımcılar hem mesleki bilgi birikimlerini geliştirme hem de farklı bakış açılarıyla tanışma fırsatı bulmuştur. Kamp programında; meslek örgütlülüğü, insan hakları, demokrasi, göç ve mekân ilişkisi, toplumsal cinsiyet eşitliği, doğa koruma, kent hakkı, kentsel tasarım, kentsel gıda, planlamanın analizi ve planlama etiği gibi planlama alanının temel konuları ele alınmıştır. Gerçekleştirilen grup çalışmaları ve kolektif üretim süreçleri sayesinde öğrencilerin birlikte düşünmeleri, tartışmaları ve üretmeleri teşvik edilmiştir. Mesleki dayanışmanın önemini vurgulayan kamp boyunca öğrenciler yalnızca akademik bilgi paylaşımında bulunmamış, aynı zamanda ortak deneyimler üzerinden güçlü bağlar kurma fırsatı da yakalamıştır. Programın önemli bileşenlerinden biri olan Öğrenci Forumu ise katılımcıların hem kamp sürecine hem de planlama eğitimine ilişkin görüşlerini paylaşabildikleri bir tartışma zemini oluşturmuştur.



## 0. Gün \_\_\_\_\_ Arka Plan, Emek, Kurulum

Bir yıl boyunca süren hazırlıkların ardından 13. Yaz Eğitim Kampı için son adımlar 18 Temmuz sabahından 19 Temmuz gecesine kadar sürecek şekilde başlatıldı. Selçuk Pamucak sahilinde buluşacak olan onlarca öğrenciyi karşılamadan önce kamp alanı yoğun bir çalışmayla düzenleniyordu. Oda emekçileri ve görevli öğrenciler çadırların kurulumu, yatakların şişirilmesi, gölgeliklerin sabitlenmesi ve oturma alanının hazırlanması için sahadaydı. Çekiç sesleri, toprağa çakılan çiviler ve kampın simgesi olacak tentelerin rüzgârda dalgalanışı kampın ilk melodisi gibiydi.

Her öğrenciyeye yetecek sandalye ve masa yerleştirilirken, kayıt masası da hazırlandı. Kamp boyunca kullanılacak metal bardaklar, tişörtler, yaka kartları ve defterler özenle dizildi. Bardakların parlak yüzeyleri, kampın kolektif ruhunu simgelercesine güneş ışığını yansıtıyordu.

Hazırlıkların sonuna doğru kamp alanı giderek tanıdık bir kimliğe büründü: yemek dağıtım noktası, duş alanları, hamakların asıldığı ağaçlar ve kampın kalbi olacak ortak çember... Görevli öğrencilerin ve oda emekçilerinin telaşlı ama neşeli adımları arasında kamp alanı, başlayacak yoğun ama heyecan verici günlerin habercisi haline geldi.

Kampa saatler kala görevli ekip son kontrolleri yaptı. Sabah vakitlerinde gelmeye başlayacak öğrencilerin çadırlarını dolduracak sesler için kamp hazır. Sessizliğin içindeki bu hazırlık hâli, ertesi gün başlayacak 13. Yaz Eğitim Kampı'nın ilk nefesiydi.



## 1. Gün \_\_\_\_\_ Tanışma, İlk Bağlar ve ŞPO Ailesi

### 1.1 Karşılama ve Kayıt

Sabahın erken saatlerinde Pamucak sahiline ulaşan öğrenciler, kayıt masasındaki oda emekçileri tarafından karşılandı. Metal bardaklar, tişörtler, yaka kartları ve defterler sahiplerini bulurken, tek tek çadırlarına yerleştiler. Öğrenciler büyük heyecanla kendilerini nasıl bir yolculuğun beklediğinden habersiz ilk selamlaşmalarını, tanışmalarını ve "Hangi üniversitedensin?" sohbetlerini gerçekleştirdiler. Pamucak sahil her yıl olduğu gibi kısa sürede gerçek kimliğini buldu.

### 1.2 Kamp Tanıtım ve Bilgilendirme

Öğleye doğru tüm öğrenciler ortak alanda toplandı. Oda emekçileri tarafından kampın amacı, günlük görev dağılımları ve kamp kuralları aktarıldı. Kolektif yaşamın düzenini oluşturmak için iş bölümü yapıldı. Öğrenciler, birlikte geçirecekleri yedi günün ilk kurallarını öğrenirken aynı zamanda merakla önlerindeki yoğun programa göz atıldılar.

### 1.3 Oturum: TMMOB ve Şehir Plancıları Odası – Meslek Odası ve Örgütlenme

TMMOB ve Şehir Plancıları Odası'nın yapısı, tarihsel süreci ve örgütlenme biçimleri üzerine kapsamlı bir oturum gerçekleştirildi. Genel Merkez ve Şube Yönetim Kurulu üyeleri, meslek örgütlenmesinin önemine değinirken, oda bünyesindeki öğrenci komisyonlarının işleyişini ve rolünü paylaştılar. Öğrenciler, farklı illerden gelen meslektaş adaylarıyla ilk kez bu ölçekte buluşmanın heyecanı ile dikkatle dinlediler.





#### 1.4 Mıntıka Temizliği

Günün ilerleyen saatlerinde tüm kamp alanı katılımcıların ortak emeğiyle temizlendi. Yaşam alanını düzenleme süreci, aynı zamanda kolektif bir paylaşım ve dayanışma pratiği oldu. Öğrenciler, birlikte çöp topladı, ortak alanları düzenledi ve çadırların etrafını temizleyerek alanı daha yaşanabilir hâle getirdi.

#### 1.5 Atölye: Drama Atölyesi – Tanışma

Drama yürütücülerinin yönlendirmeleriyle öğrenciler isim oyunları, hızlı eşleşmeler ve kısa hikâye paylaşımlarıyla birbirlerini daha yakından tanıdı. İlk başlarda çekingen olan birçok öğrenci, kısa sürede grubun bir parçası hâline geldi. Elden ele fırlatılan toplarla, baş harflerden oluşan sıfatlarla kamp boyunca kurulacak dostlukların ilk adımı olarak büyük bir enerjiyle tamamlandı.

#### 1.6 Kokteyl: Tanışma ve Açılış

Akşam yemeği ve kısa bir serbest zamanın ardından kampın açılış kokteyli gerçekleşti. Simler sürüldü, playlistler oluşturuldu. Hangi Manifest kızı olduğunu keşfedenler dahi oldu. Müzikler, danslar ve kahkahalarla dolu bu etkinlik, ilk günün yorgunluğunu unuttururken öğrenciler arasındaki kaynaşmayı hızlandırdı. Çekingenlik yerini samimiyete bıraktı; kampın ilk günü böylece coşkulu bir başlangıçla sona erdi.

## 2. Gün \_\_\_\_\_ İnsan için Hak, Göç, Plancı

### 2.1 Oturum: İnsan Hakları ve Demokrasi

Öğrenciler, kampın ikinci günü görevli öğrenciler Pelin ve Rozerin'in güzel sesleriyle yeni bir güne uyandılar. Sabah kahvaltısının ardından Av. Akçay Taşçı'nın yürüttüğü İnsan Hakları ve Demokrasi oturumu ile başladı. İnsan haklarının tarihsel gelişimi, devletin ve toplumun bu hakları koruma sorumluluğu, güncel hukuksuzluk örnekleri ve demokrasinin işleyişine dair tartışmalar yapıldı. Öğrenciler, gündelik yaşamda sıkça karşılaşılan ancak çoğu zaman yanlış kullanılan kavramları doğru bağlamıyla öğrenme fırsatı buldu. Yoğun ilgiyle dinlenen oturum, katılımcılarda hem mesleki hem de bireysel olarak hak mücadelesinin önemine dair farkındalık yarattı.

### 2.2 Söyleşi: Meslektaşlarla Buluşma

Öğleden önceki programın devamında, Şube ve Genel Merkez Yönetim Kurulu üyesi meslektaşlarımızla bir söyleşi gerçekleştirildi. Katılımcılar, mesleğin farklı alanlarında çalışan plancılardan kendi deneyimlerini dinlediler. Öğrenciler, planlama disiplininin çok yönlülüğünü görme fırsatı bulurken, mesleki örgütlenmenin önemi de bir kez daha vurgulandı. Kaygılarını, çekincelerini özgürce dile getirdiler. Bu etkileşimli söyleşi sayesinde öğrenciler, gelecekteki kariyerlerine dair daha geniş bir perspektif kazandılar.





### 2.3 Atölye: Drama Atölyesi – “Göç-Mekân”

Öğleden sonra Dilan Erdoğan, Emre Bilgiç ve Kumru Çılgın Çalış'ın yürütücülüğünde Drama Atölyesi gerçekleştirildi. Öğrenciler, göç olgusunu oyunlar ve canlandırmalar aracılığıyla deneyimledi. Kurtla kuzu da oldular göçmen de... Yer değiştirmek ve mekânla kurulan ilişkileri anlamak üzerine kurgulanan etkinlik, öğrencilerin empati becerilerini geliştirdi.

### 2.4 Oyun: Plancı Tabusu

Akşam yemeği sonrası, artık kampın klasiklerinden biri haline gelen Plancı Tabusu oynandı. Planlama literatüründen seçilen kavramları çağrışımlarla anlatmadan ifade etmeye çalışan öğrenciler arasında hem kahkahalar hem de yoğun tartışmalar yaşandı. Skorlar tutuldu, takımlar, kartlar tekrar tekrar karıştırıldı. Rekabet kızıştı. Türkiye'nin dört bir yanından gelen öğrencilerin kendi okullarındaki öğrendikleriyle, bilmediklerinin bir araya geldiği bu oyun hem bilgi paylaşımını sağladı hem de sosyalleşmenin en keyifli yollarından biri oldu.

### 2.5 Akşam Etkinlikleri

Plancı Tabusu'nun ardından gece, farklı oyunlar, müzikler ve sohbetlerle devam etti. Kimi gruplar sahile inip şarkılar söyledi, kimileri hamaklarda derin sohbetlere daldı. Gecenin sonunda öğrenciler hem öğretici hem de keyifli bir günün ardından çadırlarına döndü.

## 3. Gün \_\_\_\_\_ Eşitlik, Farkındalık ve Geçmişin İzinde Efes

### 3.1 Atölye: Toplumsal Cinsiyet ve Mekân

Üçüncü gün, kahvaltıdan sonra enerjisi yüksek bir atölye ile başladı. Fevzi Arslan'ın Toplumsal Cinsiyet ve Mekân Atölyesinde feminist mekân kuramı, kesişimsellik, mekânsal adalet ve erişilebilirlik kavramları tartışıldı. Ama bu öyle sadece tahtaya yazılan kavramlar değildi; herkesin kendi deneyimlerinden parçalar bulduğu, kentte herkesin aynı şartlar altında yaşamadığını daha da anlaşılır kıldı. Atölyenin ikinci fazı, Benim Mekânım Haritalama Atölyesi'nde işler daha da renkliydi: Katılımcılar 10 gruba ayrıldı, her grup bir karaktere büründü: çocuk, yaşlı, engelli birey, göçmen, kadın... Herkes kendine verilen kimliği taşıyarak kent mekânında ihtiyaçlarını düşündü, hayali mekânlar tasarladı. Ortaya çıkan sunumlarda bol kahkaha, şaşkınlık ve “hiç böyle düşünmemiştim” cümleleri vardı.



### 3.2 Oturum: Efes Kent Tarihi ve Arkeolojisi

Öğleye doğru Arkeolog Ozan Çakmak'ın anlattığı Efes Kent Tarihi ve Arkeolojisi oturumunda, antik kentin katmanları, mitleri ve geçmişten bugüne aktarılan hikâyelerle dolu bir yolculuk yapıldı. Herkesin aklında ise tek bir şey vardı: “Bir an önce gidip kendi gözümüzle görsük de şu taşlara dokunsak!”

### 3.3 Teknik Gezi: Şirince & Efes Antik Kenti

Oturum biter bitmez çantalar toplandı, müzikler açıldı, otobüs adeta bir festival otobüsüne dönüştü. İlk durak Şirince'ydı. Kimisi dar sokaklarda fotoğraf peşindeydi, kimisi kırmızı meyve sularının... Gruptan bir ses yükseldi: "Arkadaşlar, bizden gelenlere indirim yapacaklarmış koşun!" Herkes dondurmaların, Şirince'nin yöresel pazarının, yerlilerle sohbetin tadını çıkarttı. Köyün taş evleri, kilisesi, küçük dükkanları ve manzarası derken herkesin elinde farklı hediyeliklerle dönüş başladı.

İkinci durak Efes Antik Kenti oldu. Sıcak hava ve mermerlerin parıltısı altında rehber eşliğinde yapılan tur hem zorlayıcı hem büyüleyiciydi. Bazıları "Burada selfie çekmeden dönmem." derken, bazıları sessizce taşlara dokunup kentin ruhunu hissetmeye çalıştı. Antik tiyatrodaki küçük performanslar, günün unutulmaz anları arasına girdi.

### 3.4 Akşam: Serbest Zaman

Kampa dönüldüğünde herkes yorgun ama mutlu bir şekilde kendi köşesine çekildi. Kimi sahilde denize girdi, oyunlar oynadı, kimi hamaklarda sohbetlere daldı, kimi de günün bütün enerjisini çadırda uyuyarak geri topladı. Üçüncü gün, tarih ve eğlencenin karışımıyla kamp defterine altın harflerle yazıldı.

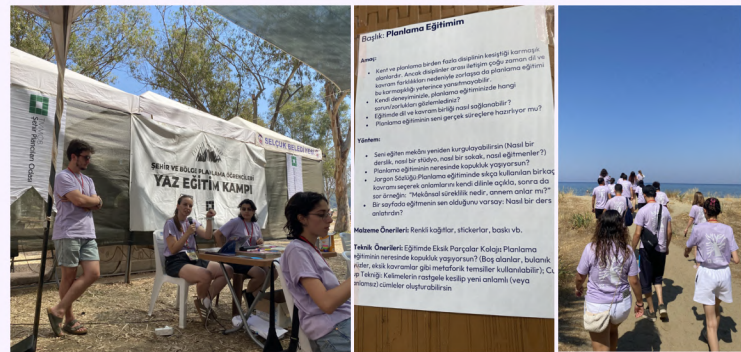


## 4. Gün \_\_\_\_\_ İfade, Kolektik Üretim ve Dönüşüm

### 4.1 Atölye: A(r)tık Fanzin - Bir Karşı Tasarım Denemesi

Dördüncü gün sabahı yine görevli öğrencilerden Pelin ve Rozerin'in naif sesleri ve ruhu besleyen şarkılarıyla başladı. Artık herkes kahvaltısında o büyülü sandviçi mi yemeyi yoksa salatalığa krem peyniri banmayı mı daha çok sevdiğinden emin olmuştu. Kahvaltıdan sonra herkes elinde defterler, makaslar ve renkli kalemlerle çemberde buluştu. Günün ilk atölyesi, 'A(r)tık Fanzin: Bir Karşı Tasarım Denemesi' idi. Duygu Cihanger Ribeiro, Esra Çelikoğlu ve Furkan Türk'ün yürütücülüğüyle atölyedeki amaç, klasik planlama çizimlerinin ötesine geçip fanzin kültürüyle alternatif, özgür bir bakış açısı getirmektir.

Öğrenciler gruplara ayrıldı; kimisi kent hakkını resimlerle anlattı, kimisi toplumsal cinsiyet eşitliği üzerine sloganlar yazdı, kimisi de planlama jargonunu alıp mizahi şekilde yeniden üretti. Sahildeki çöpler, deniz kabukları adeta sanat eserleriydi. Renkli sayfalar, kolajlar ve çizimlerle kısa sürede kamp alanı küçük bir "fanzin fabrikasına" dönüştü. Ortaya çıkan işler hem ciddi hem de eğlenceli birer karşı tasarım ürünüydü. Fanzinler mandallarla asıldı. Herkes birbirinin yaptığı fanzinlere hayran kaldı.



#### 4.2 Atölye: Artıklardan Defter – Kendini Dik

Atölyenin ikinci kısmı en az ilki kadar heyecanlıydı. Önceki günlerde yapılan çalışmaların artıkları, kullanılmayan malzemeler ve renkli parçalar bir araya getirildi. Herkes kendi defterini tasarladı, dikti ve kişiselleştirdi. Kimi defterin kapağına sloganını yazdı, kimi çizimlerle süsledi, kimi de ilk defa dikiş dikti. Herkesin “el emeği, göz nuru, benim defterim” diyebileceği hem eve götürülecek hatıra hem de işlevsel bir üretim ortaya çıktı.

#### 4.3 Aktivite Gecesi

Akşam olduğunda kamp alanı adeta küçük bir festival alanına dönüştü. Mikrofonu kapan karaoke yaptı, sahile koşanlar dans etti, sohbet etmek isteyenlerse hamağa kurulup gecenin neşesine eşlik etti. Kırmızı balık gölde arabesk bile yaptı. Gitar sesleri, kahkahalar ve şarkılar sahili doldurdu. Çekingen başlayanlar bile kısa sürede kendini dans pistinde, halayın bir ucunda veya karaokenin başında buldu. Günün sonunda herkes hem üretmenin keyfini hem de kolektif eğlencenin sıcaklığını hissetmişti. Dördüncü günün defterlere notu: “Bol kahkaha, bol renk, bol ses, kocaman bir aile.”



### 5. Gün \_\_\_\_\_ Katılım, Etik?, Uzlaşma ve Dayanışma

#### 5.1 Atölye: Planlamada Katılım

Beşinci günün sabahında kamp alanı adeta küçük bir belediye meclisine dönüştü. Planlamada Katılım Atölyesi kısa bir sunumla başladı, sonra herkesin eline bir karakter kartı tutuşturuldu. Kimisi emekli öğretmen oldu, kimisi yatırımcı, kimisi de çevreci bir aktivist... Hatta “ben sadece sahilde hamakta yatmak istiyorum” diyen kart bile vardı! Herkes rolünü öyle benimsedi ki sopsöğük suyun etrafındaki molada dahi pazarlıklarına devam etti.

Gruplar kendi bölgelerine dair kararlar üretmeye çalıştı ama işler pek kolay değildi. Bir yanda “daha fazla bank” diye diretenler, öbür yanda “ticari alan lazım” diyenler... Kimi “otopark şart” dedi, kimi “ama deniz kenarı halka açık olmalı!” diye ayağa kalktı. Hararetli tartışmalar sonunda uzlaşma sağlandı ve rengârenk posterler ortaya çıktı. En sonunda herkes kendi küçük “planlama krizini” atlatıp bir uzlaşmaya varmayı başardı.

#### 5.2 Atölye: Planlamanın Etiği

Öğleden sonra sıra geldi plancıları terleten sorulara... Planlamanın Etiği Atölyesi. Ayhan Erdoğan’ın anlattığı beş farklı senaryoda herkesin kafası karıştı. “Burada kamu yararı mı, kişisel çıkar mı ağır basar?”, “Bu durumda sen ne yapardın?” soruları gölgelerin içerisine atılmış sandalyeler etrafında yankılandı.

Bazı öğrenciler “asla etik değil!” diye bağırırken, diğerleri “ama bir düşünün...” diye savunmaya geçti. Tartışmalar bazen mahkeme salonu, bazen mahalle kahvesi havasına büründü. Kimisi kendinden emin kararlar verdi, kimisi ortada kaldı ama kesin olan bir şey vardı: Bu atölyeden çıkan herkesin, kafasında yeni soru işaretleri vardı.





### 5.3 Söyleşi: Belediye Başkanlarıyla Buluşma

Akşam olduğunda kamp alanı bir anda resmi bir davete dönüştü. Sandalyeler dizildi, ışıklar ayarlandı. Konukları beklerken karaoke es geçilmedi. Moderasyonu Oda Genel Başkanı Akif Burak Atlar yaptı; İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay ve Selçuk Belediye Başkanı Filiz Şengel öğrencilerle buluştu.

Geleceğin plancıları ve ülkenin gençleri için bu söyleşi yalnızca bir dinleme alanı değil, aynı zamanda söz alma alanıydı. Katılımcılar, mesleki kaygılarını, kentlere dair sorularını ve gelecek beklentilerini doğrudan siyasetçilere birinci ağızdan yöneltme fırsatı buldu. Kimi zaman zor sorular soruldu, kimi zaman beklenen cevaplar alındı; kimi anlarda ise tartışmalar yeni düşüncelerin kapısını araladı. Özgür ve samimi atmosfer, kampın en güçlü anlarından birine dönüştü. Alkışlar, kahkahalar ve ciddi tartışmaların iç içe geçtiği bu söyleşi, herkesin hafızasında yer eden bir deneyim oldu.



### 5.4 Günün Kapanış

Gün bitiminde herkesin yüzünde tatlı bir yorgunluk vardı. Katılım atölyesinde küçük "krizler" yaşanmış, etik atölyesinde "ben olsam şöyle yapardım" tartışmaları dönmüş, akşam ise belediye başkanlarıyla bol sorulu sohbetler edilmişti. Ancak herkes için ortak olan bir duygu vardı: Aynı mesleğin hayalini kuran insanların bir araya gelip özgürce konuşabildiği bu ortamın değeri. Kampın sonuna doğru yaklaşırken sohbetler biraz daha derinleşti, kahkahalar biraz daha uzadı ve "buradan giderken ne kadar değişmiş olacağız?" sorusu yavaş yavaş hissedilmeye başlandı.

## 6. Gün \_\_\_\_\_ Direnç, Kentler ve Öğrenci Forumu

### 6.1 Atölye: Kırılğanlıktan Dirence – Kentler

Altıncı gün, kampın en düşünsel yoğunluklarından biriyle başladı. Kırılğanlıktan Dirence: Kentler Atölyesi kapsamında ilk olarak iklim değişikliği ve kentler üzerindeki etkilerine dair kapsamlı bir sunum gerçekleştirildi. Artan sıcaklıklar, kuraklık, sel riskleri ve kırılğan kent yapıları üzerine konuşulurken herkes bir yandan not aldı, bir yandan kendi şehri düşünmü.

Sunumun ardından öğrenciler yedi bölgeyi temsilen gruplara ayrıldı. Her grup kendi bölgesinden bir il seçerek o kentin karşı karşıya olduğu iki temel iklim tehdidini belirledi. Tartışmalar hızla başladı: "Sel mi daha kritik, yoksa kuraklık mı?", "Yeşil altyapı mı öncelikli, yoksa afet yönetimi mi?" Çözüm politikaları, müdahale stratejileri ve alternatif senaryolar posterlere işlendi. Sunumlarda kimi zaman ciddi analizler, kimi zaman yaratıcı fikirler öne çıktı. Atölye sonunda herkesin aklında aynı soru vardı: "Dirençli bir kent gerçekten nasıl mümkün olur?"

### 6.2 Atölye: Sahada Planlama – Odacık Mahallesi

Öğleden sonra kamp alanı bir anda kurgusal bir mahalleye dönüştü. Sahada Planlama Atölyesinin ilk aşamasında öğrenciler, Odacık Mahallesi sakinlerine dönüştü; bazıları mahalleli, bazıları yatırımcı, bazıları da oda temsilcisi rolünü üstlendi. Mahallenin dönüşüm sürecine dair oyunlaştırılmış bir senaryo kuruldu. Tartışmalar, itirazlar, uzlaşma çabaları... Bir anda herkes kendini gerçek bir planlama toplantısının ortasında buldu.

Atölyenin ikinci yarısında ise öğrenciler bambaşka bir kurguya taşındı. Yeni bir dünyada, sıfırdan bir yaşam eksenini kurmaya çalışan gruplar; ortak bir yaşam alanı tasarlarlarken karşılaştıkları eksikleri ve ihtiyaçları gözlemledi. Sıcak kamp günlerinde karpuzun değeri daha da anlaşıldı. Kimi zaman "bu sistem işlemez" denildi, kimi zaman beklenmedik çözümler ortaya çıktı. Bu bölüm, planlamanın sadece teknik değil aynı zamanda sosyal bir süreç olduğunu yeniden hatırlattı.



## 7. Gün \_\_\_\_\_ Kent Hakkı, Dostluk ve Aile

### 7.1 Oturum: Kent Hakkı

Kamp sabahı, artık herkesin alıştığı o meşhur gürültülü uyandırma seremonisiyle son kez başladı. Uykulu ve hüzünlü gözlerle yapılan günaydınlaşmalar, diş macunu paylaşmaları, çay demlemeler derken kahvaltının da ardından çember kuruldu ve Kent Hakkı oturumu ile gün açıldı. Pelin Pınar Giritlioğlu ve Mücella Yapıcı'nın kentte adalet, kamusal alanın paylaşımı ve kent hakkı mücadelesi üzerine yaptıkları anlatımlar, hafta boyunca konuşulan pek çok başlığı yeniden hatırlattı.

Farklı örnekler üzerinden yürütülen tartışmalar sırasında öğrenciler yalnızca planlamayı değil, mesleğin politik ve etik sorumluluğunu da yeniden düşündü. Oturum sonunda özgürlüklerine bir an önce kavuşmalarını umduğumuz tutuklu meslektaşlarımızın pankartı açıldı ve hep birlikte toplu bir fotoğraf çekildi hatta soğuk suyun altında da bolca serinlendi. O an, kampın dayanışma ruhunu en görünür kılan anlardan biri oldu

### 7.2 Atölye: Kolektif Üretim

Öğle arasının ardından kampın en renkli anlarından biri başladı: Kolektif Üretim Atölyesi. "DŞG 49. Kolokyumu – Yaz Eğitim Kampı – Plancılara Özgürlük" temaları altında gruplara ayrılan öğrenciler önce fikirlerini tartıştı, ardından boyalar ortaya çıktı.

Müzik açıldıktan sonra pankartlar yavaş yavaş şekillenmeye başladı. Sloganlar yazıldı, renkler birbirine karıştı... Derken sadece pankartlar değil, tişörtler ve yüzler de boyandı. Kahkahalar, boya lekeleri ve spontane danslar arasında ortaya çıkan üretimler, haftanın kolektif ruhunun en canlı yansımasıydı.

Bir hafta boyunca her anımıza şahitlik eden tişörtlerimiz, artık yalnızca bir kamp hatırası değil; üzerlerinde arkadaşlarımızın bıraktığı izlerle, imzalarla ve renklerle dolu küçük birer hafıza nesnesine dönüşmüştü. Her leke ayrı bir anıyı, her çizgi ayrı bir dostluğu hatırlatıyordu.

Gece ilerledikçe müzik yeniden yükseldi ama herkesin içinde o anın bıraktığı sıcaklık kaldı. Sarılmalar uzadı, sohbetler derinleşti. Kimse "veda" kelimesini kullanmadı; çünkü bu bir son gibi gelmiyordu. Herkesin dilinde tek bir cümle vardı: "Kolokyumda görüşeceğiz."



### 6.3 Öğrenci Forumu

Gün batımına doğru çember kuruldu ve kampın en samimi anlarından biri başladı: Öğrenci Forumu. Farklı üniversitelerden ve sınıflardan gelen öğrenciler, akademik hayatın zorluklarını, gelecek kaygılarını ve mesleki beklentilerini açıkça paylaştı. Kimi stüdyo süreçlerinden bahsetti, kimi iş bulma kaygılarından, kimi de Oda ile kurdukları ilişkiyi nasıl daha güçlü hale getirebileceklerini tartıştı.

Forumda söz alan herkes, aslında yalnız olmadığını fark etti. Aynı soruları soran, benzer umutlar taşıyan onlarca plancı adayı aynı çemberdeydi. Bu paylaşım, kampın kolektif ruhunu en güçlü hissettiren anlardan biri oldu.

### 6.4 Günün Kapanışı

Altıncı günün sonunda kamp alanına hafif bir hüzün çökmeye başlamıştı. Sabah dirençli kentleri konuşan öğrenciler, öğleden sonra kurgusal mahallelerde planlama yapmış, akşam ise kendi gerçekliklerini birbirleriyle paylaşmıştı. Sohbetler biraz daha uzun sürdü, sahildeki yürüyüşler biraz daha yavaşladı.

Kampın son gününe doğru geri sayım başlamıştı ama kimse bu tempoyu bırakmak istemiyordu. Çünkü herkes biliyordu ki, bu çemberde kurulan bağlar kamp bittikten sonra da devam edecekti.





### 7.3 Deniz ve Kapanış Kokteyli

Güneş son kez Pamucak sahilinde batarken herkes denize koştu. Haftanın yorgunluğu suya karışıyor, dalgalar sanki vedayı biraz geciktirmek ister gibi kıyıya vuruyordu. Kamp alanında kapanış kokteyli hazırlıkları başladı. Herkes en güzel hâliyle bir araya geldi; vedalaşacak olmanın hüznü ile danslar edildi, sarılmalar yapıldı ve bol bol fotoğraflar çekildi. Kamp boyunca emeği geçenlerin sözleri, paylaşılan anıların hatırlatılması ve birlikte kurulan bağların değeri konuşuldu. O an herkes fark etti; bu sadece bir eğitim kampı değildi, yavaş yavaş birbirine alışan insanların gerçek bir çembere dönüşmesiydi.

İlk gün birbirine mesafeli bakan gözlerden geriye eser kalmamıştı artık. Kim derdi ki, valizlerini sürükleyerek gelen o yabancı insanlar; birkaç gün içinde birbirinin her hâlini bilen, en kırılğan anlarına dahi şahitlik eden, yıllardır tanışmış gibi hissettiren bir aileye dönüşecekti. Kamp boyunca paylaşılan öğünler, birlikte yapılan üretimler, gece yarısı sohbetleri ve sahildeki yürüyüşler; herkesin içinde görünmez bir bağ örmüştü.

Sonra bir an geldi; müzik yavaşladı ve herkes neredeyse aynı anda birbirine yaklaştı. Oda marşı söylenmeye başladığında kamp alanında tarif edilmesi zor bir yoğunluk oluştu. Kimi gözlerini kapattı, kimi arkadaşının omzuna yaslandı. Sesler bazen titredi, bazen yükseldi; marşın her kelimesi bir haftalık yolculuğun ağırlığını taşıyor gibiydi. O an kahkahalar yerini içten bir sessizliğe bıraktı ve minik ağlamalar marşın sözlerine karıştı.

Gece ilerledikçe müzik yeniden yükseldi ama herkesin içinde o anın bıraktığı sıcaklık kaldı. Sarılmalar uzadı, sohbetler derinleşti. Kimse "veda" kelimesini kullanmadı; çünkü bu bir son gibi gelmiyordu. Herkesin dilinde tek bir cümle vardı: "Kolokyumda görüşeceğiz."

### 7.4 Günün Kapanışı

Yedi gün boyunca kurulan çemberler, paylaşılan fikirler ve birlikte geçirilen zaman, herkesin içinde küçük ama güçlü bir iz bırakmıştı. Son gecede kimse aslında bitiş kelimesini kullanmak istemedi; çünkü herkes biliyordu ki kamp yalnızca bir haftalık bir etkinlik değil, birlikte kurulan bir aidiyet hissiydi.

Böylece dopdolu geçen bir Yaz Eğitim Kampı daha yepyeni anılarla ve bağlarla tamamlandı.



## 8. Gün \_\_\_\_\_ İz, Bağ, Hatıra ve Kapanış

### Toplanma ve Kapanış

Bir hafta boyunca sabahları yankılanan Pelin ve Rozerin'in sesleri bu kez yoktu. Kamp alanı alışılmadık bir sessizlikle güne uyandı. Erken kalkanlar valizlerini toplamaya başlamış, kimileri son kez sahile yürüyüp denize bakmayı seçmişti. Kahvaltı masası artık kalabalık değildi ama bakışlar daha derin, konuşmalar daha yavaştı.

Çadırlar birer birer sökülmeğe başlandı. Tenteler indirildi, sandalyeler istiflendi, ipler çözüldü. Bir hafta boyunca kahkahaların, tartışmaların ve üretimin ortasında olan alan yavaşça sadeleşiyordu. Herkes elinden geldiğince kamp alanını toplamak için bir şeyler yaptı; sanki yalnızca eşyalar değil, yaşanan anların ağırlığı da dikkatle katlanıp yerleştiriliyordu.

Kalabalık azaldıkça alanın sesi değişti. Birkaç kişi gölgede oturup son kez sohbet etti. Bir hafta önce tanımadığımız insanlar şimdi birbirimizin suskunluğunu bile anlayan bir çembere dönüşmüştü. Kimse "veda" demedi; çünkü bu sahilden ayrılırken bile aynı hikâyenin içinde kalmaya devam ettiğimizi biliyorduk.

Pamucak'ın tuzlu rüzgârı saçlarımızda, güneş izleri tenimizde kaldı. Şimdi yollar ayrılıyor, şehirler değişiyor, takvimler başka günlere dönüyor. Ama hepimizin içinde aynı duygu var; denizin altındaki o görünmez, dikenli hatıra gibi... İçimizde bıraktığı özlem bazen canımızı yaksa da bizi o anlara geri çağırın, her hatırladığımızda "iyi ki yaşamışım" dedirten bir iz olarak kalıyor. Belki bu sahilden ayrılırken yanımıza aldığımız şey yalnızca çantalarımız değil; birbirimizin sesi, omzu ve birlikte kurduğumuz o görünmez çember. Çünkü bazı hikâyeler "hoşça kal" diyerek bitmez, yalnızca başka bir yerde yeniden başlamayı bekler. 14. Yaz Eğitim Kampı'nda görüşürüz!



**Ülkemiz, Kentlerimiz, Mesleğimiz ve Geleceğimiz için,  
Tutsak Şehir Plancılarına Özgürlük...**



Planlama Öğrencileri 13. Yaz Eğitim Kampı 20-27 Temmuz tarihleri arasında İzmir/Pamucak'ta gerçekleşmiştir. Kampa katkı sunan tüm atölye yürütücülerimize ve eğitimcilerimize, Oda çalışanlarına ve yöneticilerine; verdikleri destek nedeniyle Aydın Büyükşehir Belediyesi'ne, İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne, Selçuk Belediyesi'ne, Torbalı Belediyesi'ne ve Netcad A.Ş'ye; Kamp günlüğünün hazırlanma sürecini yürüten ve kampı en içten şekilde anlatan görevli öğrencilerimiz Nur Pelin Uras ve Rozerin Arslan'a kampa katılarak birbirinden farklı ve umut dolu sesi, fikri, rengi bize katan öğrencilerimize teşekkür ederiz.

